

paa, ikke kunnet blive drevet til noget Fuldkomment, hvorledes kan man saa troe, at en Forpagter skulde kunne bestyre det saaledes, at det blev bragt til noget Godt og Fuldkomment, tilmed naar han kun faaer et Tilskud af 3000 Rd. om Aaret af Staten? Det troer jeg idetmindste neppe vil lade sig gjøre, thi for 3000 Rd. kan man ikke faae en rigtig god Hestrace. Hvad derimod Præmiesystemet angaaer, som der jo ogsaa har været talt om, saa maa jeg sige, at jeg troer, at det er Noget, som absolut maa bibeholdes, og hvortil der maaffee endog bør ydes Tilskud efter en større Maalestok end hidtil, naar man virkelig vil skaffe sig en saa god Race som muligt. Jeg har i omtrent 40 Aar været godt kjendt med Forholdene paa flere Steder paa Derne, da jeg, som sagt, altdt har haft stor Interesse for Hesteopdrætning og deslige, og jeg har især haft Leilighed til at gjøre mig bekjendt med dem paa Holland. Jeg maa i Henhold dertil sige, at der siden 1880 er skeet de største Fremskridt i Henseende til Hesteavlens Forbedring, men navnlig paa den nævnte Ø vistnok større end paa noget andet Sted her i Landet, og jeg troer, at dette for den største Deel har sin Grund i, at det landoeconomiske Selskab har paataget sig store Befordringer saavel med Hensyn til at fremme denne Sag som med Hensyn til andre Ting, der hore til Landbrugets Fremme. Jeg troer, at hvis vi vedblive at give Præmier, saa vil det derved opnaaes, at Landet faaer saa gode Heste, som det behøver til Arbeidsbrug, ligesom det jo ogsaa har viist sig, at vi kunne faae de fleste af de Cavalleriheste, som vi have Brug for, her i Landet, idet der i det Hele findes mange Heste her, som ere gode til forskjellig Brug, og som dog ikke stamme fra det Frederiksbergske Stutteri. — Jeg troer saaledes ikke, at man bør gjøre Hesteopdrætningen til en Stats sag, men at man hellere bør støtte private Folk i deres Foretagender for at tilveiebringe bedre Racer, og jeg troer, som sagt, at en Forbedring af Hesteavlens lettere vil kunne opnaaes igjennem Præmier end igjennem dette Forslag.

sentlig til det ærede Mindretal, at jeg har Anledning til at vende mig, idet jeg ikke kan Mindet end paaaffjonne den Bistand, som det ærede Fleertal har givet mig; men skjøndt jeg maa tilstaae, at jeg ikke ret er klar paa det ærede Mindretals Motiver, hverken dem, der ere fremførte paa Tryk i selve Betænkningen, ei heller det, som den ærede Drdfører for Mindretallet idag udtalte, saa er dog forsaavidt dets Conclusion utvetydig nok, nemlig den, at man skal nedlægge Stutteriet og tilintgjøre det; men dette er at give en heelt anden Lov end den, jeg har tilladt mig at foreslaae, og derfor behøver jeg neppe at sige, at jeg bestemt maa modsætte mig Mindretallets Forslag. Grunden, hvorfor jeg er fremkommen med dette Forslag, som her foreligger, er, forekommer det mig, temmelig tydelig. Der har ganske vist i de senere Aar stadig været gjort Anløb mod det Frederiksbergske Stutteri; navnlig har man beføret sig over, at det var en Statsindustri, og at det kostede for meget. Jeg har høiet mig for denne Opinion og søgt at fjerne disse Klager ved det nærværende Lovforslag; men skjøndt jeg troer, at man ikke skal kunne nægte, at dette er skeet paa en hensigtsmæssig og i det Hele forstandig Maade, saa gaaer man nu endnu videre, man vil have Stutteriet aldeles affaffet. Det er min Overbeviisning, at man gjør Uret mod Landet ved at følge det ærede Mindretals Forslag, og jeg skal i den Henseende ikke alene gjøre det ærede Thing opmærksom paa, hvad de Mænd, der have et ganske andet Blik for Hesteavlens, end jeg troer mig i Bestiddelse af, have yttret, men ogsaa henvise til, hvad den ærede Drdfører allerede har fremdraget, Hele den tidligere Stutterihistorie. Det er gaaet dengang, som jeg er overbeviist om, det vil gaae fremdeles, at aldrig saasnart har man ødelagt det, man havde, før man begynder at fortryde, at det er skeet, og saa er man ikke istand til ved noget som helst rimeligt Middel, der staaer i Forhold til Landets Kræfter, at skaffe det tilbage igjen. Jeg vil ikke høie mig for den Strøm, der efter min Mening i en meget eenfaldig oeconomisk Retning gaaer ud paa at omstyrte Stutteriet. Jeg vil idetmindste fremtvinge en fornyet Overveetelse af, hvorvidt man troer at kunne

Indenrigsministeren: Det er væ-